

ระบบรัฐสภา
สาธารณรัฐสิงคโปร์

สำนักภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปรับข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

	หน้า
โครงสร้างระบบรัฐสภา	๑
องค์ประกอบและที่มาของสมาชิกรัฐสภา	๒
- การเลือกตั้งครั้งล่าสุด	๒
- ที่มาของสมาชิกรัฐสภา	๒
- ระบบการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา	๓
- คุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	๕
- การลงสมัครรับเลือกตั้ง	๖
- การนับคะแนน	๘
- พรรคการเมืองสำคัญของสิงคโปร์	๘
ประธานรัฐสภาและรองประธานรัฐสภา	๙
- ประธานรัฐสภา	๙
- ประวัติประธานรัฐสภาคนปัจจุบัน	๑๒
เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางรัฐสภา	๑๓
อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา	๑๕
- อำนาจในการตรากฎหมาย	๑๖
- กระบวนการนิติบัญญัติ	๑๖
- อำนาจในการตั้งกระทู้ถาม	๑๗
- อำนาจในการควบคุมดูแลการใช้งบประมาณแผ่นดิน	๑๗
การประชุมสมาชิกรัฐสภา	๑๘
- องค์ประชุม	๑๙
- การยื่นญัตติ	๑๙
- การลงมติ	๒๐
- แผนผังห้องประชุมรัฐสภา	๒๑
คณะกรรมการประจำรัฐสภา	๒๒
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา	๒๒
- โครงสร้างการบริหารงานภายใน	
ข้อมูลอ้างอิง	๒๗

ระบบรัฐสภา สาธารณรัฐสิงคโปร์

รัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์ (ชื่อทางการภาษาอังกฤษ: Parliament of Singapore) เป็นระบบสภาเดียวตามระบบรัฐสภาของประเทศอังกฤษซึ่งเป็นเจ้าอาณานิคมในอดีต และได้รับการรับรองเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union- IPU) ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐

โครงสร้างระบบรัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์ ชุดที่ ๑๔

Mr. Tan Chuan-Jin
ประธานรัฐสภา (Speaker)

Mr. Christopher de Souza
รองประธานรัฐสภา (Deputy Speaker)

Ms. Jessica Tan Soon
รองประธานรัฐสภา (Deputy Speaker)

Ms. Indranee Rajah
ประธานผู้ประสานงานรัฐมนตรีและรัฐสภา
(Leader of the House)

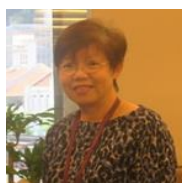
Dr. Janil Puthucheary
ผู้ประสานงานพรรค (วิป)
(Government Party Whip)

Mr. Pritam Singh
ผู้นำฝ่ายค้าน
(Leader of the Opposition)

สมาชิกรัฐสภา (รวม ๑๐๔ คน)

- สมาชิกรัฐสภาแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง (๙๓ คน)
- สมาชิกรัฐสภาแบบแต่งตั้ง (ที่ไม่สังกัดเขตเลือกตั้ง) (๒ คน)
- สมาชิกรัฐสภาโดยการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี (๙ คน)

Ms. Ng Sheau Jiu
เลขาธิการรัฐสภา (Clerk)

องค์ประกอบและที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

การเลือกตั้งครั้งล่าสุด

สาธารณรัฐสิงคโปร์จัดการเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกวุฒิสภาครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มีสมาชิกวุฒิสภาที่ได้รับการเลือกตั้งจากระบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบแต่งตั้ง รวมจำนวนทั้งสิ้น ๑๐๔ คน ดังนี้

๑. สมาชิกวุฒิสภาแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน ๙๓ คน แบ่งเป็น
 - สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากระบบเขตเบอร์เดียว จำนวน ๑๔ คน จาก ๑๔ เขตเลือกตั้ง
 - สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากระบบเขตใหญ่ยกพรรค จำนวน ๗๙ คน จาก ๑๗ เขตเลือกตั้ง
๒. สมาชิกวุฒิสภาแบบแต่งตั้งที่ไม่สังกัดเขตเลือกตั้ง (Non – Constituency Members of Parliament : NCMPs) จำนวน ๒ คน
๓. สมาชิกวุฒิสภาโดยการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี จำนวน ๙ คน

ที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. สมาชิกวุฒิสภาแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง (จำนวน ๙๓ คน)

มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี โดยกฎหมายกำหนดให้มีสมาชิกวุฒิสภาแบบแบ่งเขตเลือกตั้งรวมจำนวน ๙๓ คน มาจาก ๒ ระบบ ได้แก่ (๑) ระบบเขตเดียวเบอร์เดียว จำนวน ๑๔ คน จาก ๑๔ เขตเลือกตั้ง (เขตละ ๑ คน) และ (๒) ระบบเขตใหญ่ยกพรรคจำนวน ๗๙ คน จาก ๑๗ เขตเลือกตั้ง

๒. สมาชิกวุฒิสภาแบบแต่งตั้ง (ที่ไม่สังกัดเขตเลือกตั้ง)

มีจำนวนไม่เกิน ๙ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งเท่าอายุของสภาคือ ๕ ปี โดยรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้สมาชิกที่เป็นตัวแทนของอดีตพรรคการเมืองฝ่ายค้าน หรือพรรคการเมืองที่ไม่ได้เข้าร่วมในการจัดตั้งรัฐบาลซึ่งได้คะแนนเสียงในเขตที่ลงสมัครไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของคะแนนเสียงทั้งหมด มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกวุฒิสภา ทั้งนี้เกณฑ์ขั้นต่ำตามสัดส่วนที่ระบุไว้ในประเภทนี้ คือ ๓ คน

กรณีจำนวนผู้สมัครจากพรรคฝ่ายค้านที่ได้รับคะแนนเสียงตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด คือ ร้อยละ ๑๕ ในการเลือกตั้งทั่วไปมีจำนวนไม่ถึง ๓ คน ให้พิจารณาผู้ที่ได้คะแนนเสียงสูงสุดในกลุ่มผู้สมัครที่พลาดที่นั่งตามลำดับคะแนนเพื่อให้ครบจำนวนขั้นต่ำตามที่กฎหมายระบุไว้

๓. สมาชิกวุฒิสภาโดยการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี

มีจำนวนไม่เกิน ๙ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปีครึ่ง ซึ่งรัฐธรรมนูญได้เปิดกว้างให้ประธานาธิบดีมีอำนาจในการให้ความเห็นชอบแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาภายในระยะเวลา ๖ เดือนหลังการการประชุมรัฐสภานัดแรกเสร็จสิ้นลง โดยมีคณะกรรมการสิทธิการสรรหาชุดพิเศษ ซึ่งมีประธานรัฐสภาเป็นประธานทำหน้าที่พิจารณาถ้อยแถลงรายชื่อผู้สมัครที่เสนอโดยคณะกรรมการจากหน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐ ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน อาทิ ไม่สังกัดพรรคการเมือง และเป็นผู้นำที่โดดเด่นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือเป็นบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ศิลปะ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ เป็นต้น

ระบบการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา

การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา มีความหมายครอบคลุมถึงการเลือกตั้งทั่วไปและการเลือกตั้งซ่อม ซึ่งอายุของสภา มีวาระคราวละ ๕ ปี หรืออาจจะมีการยุบสภาก่อนหมดวาระ ทั้งนี้รัฐธรรมนูญกำหนดให้การเลือกตั้งทั่วไปย่อมกระทำได้โดยคำสั่งของประธานาธิบดี และต้องจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นภายใน ๓ เดือนหลังจากมีการยุบสภา

ฉะนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยจึงต้องอาศัยอำนาจตามกฎหมายต่าง ๆ ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ (ส่วนที่ ๖ อำนาจอธิปไตย)
๒. รัฐบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา
๓. รัฐบัญญัติกองทุนภาคการเมือง
๔. กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นไปตามกฎหมายเลือกตั้ง ซึ่งผ่านความเห็นชอบให้บังคับใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๙๗ กฎหมายเลือกตั้งได้กำหนดให้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๒ ระบบ คือ

๑. ระบบการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาแบบเขตเดียวเบอร์เดียวจำนวน ๑๔ ที่นั่งใน ๑๔ เขตเลือกตั้ง
๒. ระบบการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาแบบเขตใหญ่ยกพรรคจำนวน ๗๙ ที่นั่ง จาก ๑๗ เขตเลือกตั้ง โดยแต่ละพรรคจะส่งผู้สมัครลงในระบบนี้ได้เขตละ ๓ – ๖ คน และให้ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในแต่ละเขตลงคะแนนเลือกได้เพียงพรรคเดียวโดยพรรคที่ได้คะแนนเสียงสูงสุดจะได้ที่นั่งแบบยกพรรคในเขตนั้น ๆ

กล่าวโดยสรุป สมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งของทั้งสองระบบมีจำนวนที่นั่งรวมกัน ๙๓ ที่นั่ง ใช้ระบบเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ตัดสิน

นอกจากนั้น กฎหมายยังกำหนดให้ผู้สมัครแบบเขตใหญ่ยกพรรคต้องมีผู้ที่ถือสัญชาติมาเลย์ อินเดีย หรือชาติพันธุ์อื่น ๆ ที่เป็นชนกลุ่มน้อยรวมอยู่ด้วย

การแบ่งจำนวนเขตเลือกตั้ง

จำนวนเขตเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดมีทั้งสิ้น ๓๑ เขตเลือกตั้ง โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทดังนี้

๑. ระบบเขตเดียวเบอร์เดียว (Single – Member Constituency : SMC) มีทั้งหมด ๑๔ เขตเลือกตั้ง มีสมาชิกได้เขตละ ๑ ที่นั่ง ดังรายชื่อต่อไปนี้

- (๑) Bukit Batok
- (๒) Bukit Panjang
- (๓) Hong Kah North
- (๔) Hougang
- (๕) Kebun Baru
- (๖) MacPherson
- (๗) Marymount

- (๘) Mountbatten
- (๙) Pioneer
- (๑๐) Potong Pasir
- (๑๑) Punggol West
- (๑๒) Radin Mas
- (๑๓) Yio Chu Kang
- (๑๔) Yuhua

๒. ระบบเขตใหญ่กพรอค (Group Representative Constituency : GRC) มีทั้งหมด ๑๗ เขตเลือกตั้ง มีจำนวนสมาชิกรวมกันแล้วทั้งหมดได้ ๗๙ ที่นั่ง ตามรายชื่อเขตและจำนวนที่นั่งที่แตกต่างกัน ดังนี้

(๑) Aljunied GRC	๕	ที่นั่ง
(๒) Ang Mo Kio GRC	๕	ที่นั่ง
(๓) Bishan-Toa Payoh GRC	๔	ที่นั่ง
(๔) Chua Chu Kang GRC	๔	ที่นั่ง
(๕) East Coast GRC	๕	ที่นั่ง
(๖) Holland-Bukit Timah GRC	๔	ที่นั่ง
(๗) Jalan Besar GRC	๔	ที่นั่ง
(๘) Jurong GRC	๕	ที่นั่ง
(๙) Marine Parade GRC	๕	ที่นั่ง
(๑๐) Marsiling – Yew Tee GRC	๔	ที่นั่ง
(๑๑) Nee Soon GRC	๕	ที่นั่ง
(๑๒) Pasir Ris-Punggol GRC	๕	ที่นั่ง
(๑๓) Sembawang GRC	๕	ที่นั่ง
(๑๔) Sengkang GRC	๔	ที่นั่ง
(๑๕) Tampines GRC	๕	ที่นั่ง
(๑๖) Tanjong Pagar GRC	๕	ที่นั่ง
(๑๗) West Coast GRC	๕	ที่นั่ง

แผนที่แสดงเขตเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวและเขตใหญ่ยกพรรคโดยแยกเป็นรายพรรค
ตามผลการเลือกตั้ง ปี ๒๕๖๓

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

การเลือกตั้งในสาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นหน้าที่สำคัญสำหรับผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกคน และผู้ที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมีความผิดทางอาญา และหน่วยงานที่รับผิดชอบจะดำเนินการลบชื่อผู้นั้น ออกจากทะเบียนของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทันที แต่ทั้งนี้กฎหมายยังอนุโลมให้ในกรณีที่ บุคคลผู้นั้นยื่นคำร้องแจ้งถึงเหตุผลของการไม่ไปใช้สิทธิหรือเสียค่าปรับเป็นเงิน ๕ ดอลลาร์สิงคโปร์ บุคคลผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. มีอายุครบ ๒๑ ปีบริบูรณ์
๒. มีสัญชาติสิงคโปร์
๓. มีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศสิงคโปร์
๔. ไม่เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้
 - ๔.๑ ไม่จงรักภักดีต่อชาติ
 - ๔.๒ ต้องคำพิพากษาประหารชีวิต
 - ๔.๓ ต้องคำพิพากษาให้จำคุกเกินกว่า ๑๒ เดือน
 - ๔.๔ กระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง
 - ๔.๕ ปฏิบัติหน้าที่ประจำการในกองทัพที่ไม่ได้รับการอนุมัติเงินงบประมาณจากรัฐสภาเว้นแต่ กองทัพจะตั้งอยู่ภายในประเทศ

ทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

สำนักงานการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยแยกเป็นบัญชีรายชื่อตามเขตเลือกตั้ง ซึ่งการรวบรวมรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะดำเนินการผ่านสำนักงานทะเบียนแห่งชาติ ตามเงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญวิธีการเลือกตั้ง ทั้งนี้ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ประกอบด้วย

- ก. มีสัญชาติสิงคโปร์ หมายถึงต้องเป็นพลเมืองสิงคโปร์โดยถือบัตรประชาชน
- ข. อายุไม่น้อยกว่า ๒๑ ปีบริบูรณ์
- ค. มีถิ่นพำนักถาวรในสิงคโปร์

นอกจากนั้น ยังมีเงื่อนไขอื่น ๆ ที่ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องทราบ เช่น ระเบียบวิธีปฏิบัติเลขประจำตัว ผู้เลือกตั้ง และหมายเลขรหัสประจำคูหาเลือกตั้งที่ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งพำนักอยู่

ในรัฐธรรมนูญวิธีการเลือกตั้งยังระบุถึงแนวทางปฏิบัติของการเลือกตั้งไว้โดยให้นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนทบทวนทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นระยะ ๆ กล่าวคือหลังจากการเลือกตั้งทั่วไปไม่เกิน ๓ ปี

การทบทวนทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ทะเบียนซึ่งเป็นผู้ดำเนินการบันทึกรายชื่อของบุคคลผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมายเข้าสู่สารบบ เมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ประกาศแจ้งเพื่อทราบกรณีได้มีการทบทวนเสร็จสิ้นแล้วและพร้อมประกาศให้ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ตรวจสอบรายชื่อของตนภายใน ๒ สัปดาห์ โดยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากสำนักงานการเลือกตั้ง ศูนย์กลางสารบบชุมชน หรือจากระบบสารสนเทศซึ่งออนไลน์ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานการเลือกตั้ง เป็นต้น

กรณีที่บุคคลผู้มีคุณสมบัติใช้สิทธิเลือกตั้งได้ตรวจสอบทะเบียนรายชื่อประจำเขตแต่ไม่ปรากฏรายชื่อของตนในทะเบียนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้ยื่นคำร้องไปที่สำนักงานทะเบียนเพื่อขอให้บันทึกรายชื่อตามคำร้องนั้น

บุคคลผู้มีรายชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งย่อมมีสิทธิคัดค้านการบันทึกรายชื่อของตนในทะเบียนรายชื่อ กรณีเกิดความผิดพลาด หรืออาจมีการแทรกรายชื่อทับซ้อนในทะเบียนเดียวกับบุคคลที่ยื่นคำร้องไว้ โดยให้พิจารณาการยื่นคัดค้านตามคำร้อง

สำหรับทะเบียนรายชื่อผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ได้ปรับให้เป็นปัจจุบันและมีความสมบูรณ์แล้วให้สำนักงานการเลือกตั้งประกาศยืนยันผลการรับรองทะเบียนรายชื่อพร้อมเปิดให้ตรวจสอบได้ในวันเวลา และสถานที่ ที่ระบุไว้ในประกาศ ทั้งนี้ทะเบียนรายชื่อที่ผ่านการรับรองแล้วจะแจ้งวันที่รับรองล่าสุดด้วยเช่นกัน

การลงสมัครรับเลือกตั้ง

ให้ผู้เสนอและผู้สนับสนุนต้องลงนามในแบบฟอร์มการสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีผู้สนับสนุนไม่น้อยกว่า ๔ คนร่วมลงนามในแบบฟอร์มดังกล่าว และให้แสดงรายชื่อทั้งหมดต่อนายทะเบียน เพื่อกำหนดผู้สมัครในรายชื่อเขตเลือกตั้ง

ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องจ่ายเงินค่ามัดจำจำนวน ๑๓,๕๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ (หรือประมาณร้อยละ ๘ ของงบประมาณที่รัฐสภานุมัติให้จ่ายแก่สมาชิกรัฐสภาในปีปฏิทินการดำเนินงานของรัฐสภา) โดยการขอ

คืบเงินจำนวนดังกล่าวให้กระทำได้ เมื่อบุคคลผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้รับคะแนนเสียงมากกว่า ๑ ใน ๘ ของจำนวนผู้ใช้สิทธิลงคะแนนทั้งหมด

คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

๑. มีอายุครบ ๒๑ ปีบริบูรณ์
๒. มีสัญชาติสิงคโปร์นับแต่วันสมัคร
๓. มีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศโดยมีระยะเวลารวมทั้งสิ้นอย่างน้อย ๑๐ ปี
๔. มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับที่สามารถดำเนินกิจกรรมของรัฐสภาและกระบวนการตรารัฐบัญญัติสามารถอ่านเขียนภาษาหนึ่งภาษาใดจากภาษาต่าง ๆ เหล่านี้ได้แก่ ภาษามาเลย์ ภาษาแมนดาริน ภาษาทมิฬ และภาษาอังกฤษได้

บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา ได้แก่

๑. เป็นบุคคลล้มละลาย
๒. ต้องคำพิพากษาให้จ่ายเงินค่าปรับจำนวนตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์
๓. ไม่สามารถชำระคืนเงินค่าใช้จ่ายเพื่อการเลือกตั้งตามที่กฎหมายกำหนดได้
๔. เป็นผู้ถือใบอนุญาตให้เข้าประเทศชั่วคราว
๕. ขาดใบสำคัญการย้ายถิ่นฐาน
๖. เป็นคณะกรรมการบริหาร หรือสมาชิกในคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๗. วิกลจริต
๘. เป็นบุคคลภายใต้การอนุบาลหรือความคุ้มครองที่ตั้งขึ้นโดยศาล
๙. มีลักษณะต้องห้ามอื่น ๆ อาทิ เป็นเจ้าหน้าที่หน่วยงานเพื่อแสวงหาผลกำไร หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ เป็นผู้พิพากษาศาล เป็นเจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ประจำการในกองทัพที่ไม่ได้รับการอนุมัติเงินงบประมาณจากรัฐสภา เว้นแต่กองทัพนั้นจะตั้งอยู่ภายในประเทศ

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเริ่มดำเนินการได้ทันทีหลังจากมีกฎหมายประกาศวันเลือกตั้งโดยกฎหมายกำหนดให้การรณรงค์หาเสียงอยู่ภายใต้ขอบเขต ดังต่อไปนี้

๑. หาเสียงในแหล่งชุมชนที่พักอาศัย
 ๒. แจกเอกสาร แผ่นพับ โปสเตอร์ สติกเกอร์
 ๓. ใช้เครื่องขยายเสียงโดยรถยนต์
 ๔. โฆษณาหาเสียงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ให้ถือตามกฎระเบียบว่าด้วยการโฆษณา)
 ๕. จัดการประชุม เสวนาเพื่อรณรงค์การเลือกตั้ง
- อย่างไรก็ตาม กฎหมายได้ยกเว้นข้อห้ามบางประการเกี่ยวกับกิจกรรมก่อนวันเลือกตั้งไว้ ดังนี้
๑. การออกอากาศผ่านช่องสถานีโทรทัศน์หรือวิทยุพรรคการเมือง
 ๒. การรายงานผ่านหนังสือพิมพ์ วิทยุ เฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการให้ความรู้เรื่อง การเลือกตั้ง

๓. การปรับปรุง แก้ไขข้อความในโปสเตอร์ สติกเกอร์ หรือ โฆษณาประชาสัมพันธ์ในระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตซึ่งได้ผ่านการรับรองตามกฎหมายจากกรรมการการเลือกตั้งไว้ก่อนหน้าวันเลือกตั้ง

๔. การถ่ายทอดและเสนอความเห็นทางการเมืองผ่านมุมมองแบบปัจเจกบุคคลสู่บุคคลอื่น ๆ โดยอาศัยช่องทางทางโทรศัพท์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยมิใช่ช่องทางเชิงพาณิชย์

อนึ่ง ข้อยกเว้นที่กล่าวไว้ข้างต้นสามารถกระทำได้แม้เข้าสู่วันเลือกตั้ง เว้นแต่สิ่งที่ระบุไว้ในข้อ ๑ คือ การออกอากาศผ่านช่องสถานีโทรทัศน์หรือวิทยุของพรรคการเมืองไม่อนุญาตให้ดำเนินการในวันเลือกตั้งได้

การนับคะแนน

หลังการนับคะแนน ให้เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยคณะกรรมการการเลือกตั้งรวบรวมผลการนับคะแนนในแต่ละหน่วยเลือกตั้ง เพื่อส่งผลการนับคะแนนให้ศูนย์กลางการนับคะแนนรวบรวมผลคะแนนทั้งหมด กรณีที่ผลการนับคะแนนจากนอกประเทศไม่ส่งผลกระทบต่อผลคะแนนภายในประเทศ ย่อมถือว่าผู้สมัครซึ่งได้คะแนนเสียงสูงสุดได้ที่นั่งสมาชิกรัฐสภาทันที ส่วนกรณีที่ผลการนับคะแนนภายนอกประเทศมีผลกับคะแนนในประเทศ ให้เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกเลือกตั้งประกาศผลการนับคะแนนภายในประเทศไปพลางก่อน หลังจากที่มีการรวบรวมผลคะแนนทั้งหมดจากนอกประเทศเสร็จสิ้น ให้เจ้าหน้าที่ประกาศผู้สมัครที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกรัฐสภาทันที โดยให้ถือผลคะแนนรวมของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นที่สุดโดยการประกาศในรัฐกิจจานุเบกษา

พรรคการเมืองสำคัญของสิงคโปร์

๑. พรรคกิจประชาชน

People's Action Party (PAP)

๒. พรรคแรงงาน

Workers' Party (WP)

๓. พรรคสามัคคีแห่งชาติ

National Solidarity Party (NSP)

๔. พรรคประชาธิปไตยสิงคโปร์

Singapore Democratic Party (SDP)

๕. พรรคปฏิรูป

Reform Party (RP)

๖. พรรคประชาชนสิงคโปร์

Singapore People's Party (SPP)

๗. พรรคพันธมิตรประชาธิปไตยสิงคโปร์

Singapore Democratic Alliance (SDA)

ประธานและรองประธานรัฐสภา

ประธานรัฐสภา

ตำแหน่งประธานรัฐสภามีความสำคัญอยู่ในลำดับที่ ๖ ถัดจากตำแหน่งประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีอาวุโส รองนายกรัฐมนตรี และผู้พิพากษาสูงสุด

คุณสมบัติของผู้ประสงค์สมัครรับเลือกเป็นประธานรัฐสภา

- สมาชิกรัฐสภาทุกคนที่มีได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง รวมถึงบุคคล ที่มีได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาสามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้เช่นกัน
- ผู้ลงสมัครตำแหน่งประธานรัฐสภาย่อมได้รับการเสนอชื่อผ่านที่ประชุมรัฐสภา

การเลือกประธานรัฐสภา มีกระบวนการดังนี้

- การเลือกประธานรัฐสภาจะจัดขึ้นในการประชุมครั้งแรกภายหลังเสร็จสิ้นการเลือกตั้งทั่วไป หรือเมื่อตำแหน่งประธานรัฐสภาว่างลง
- ให้ผู้ยื่นคำร้องคัดค้านผลการเลือกตั้งสามารถกระทำได้ภายใน ๑ เดือนนับจากวันที่ประกาศผลอย่างเป็นทางการเสร็จสิ้น
- ให้สำนักงานเลขาธิการอำนวยความสะดวกในการเลือกตั้ง

ระบบการลงคะแนนเสียงเลือกประธานรัฐสภา

- การลงคะแนนเสียงอย่างเป็นทางการใช้วิธีลงคะแนนเสียงแบบลับ
- ในกรณีที่การลงคะแนนเสียงครั้งแรกไม่ปรากฏผลคะแนนที่เป็นเอกฉันท์ ในรอบถัดไปผู้สมัครซึ่งตำแหน่งประธานรัฐสภาที่ได้รับคะแนนเสียงน้อยที่สุดในแต่ละครั้งจะต้องถอนตัวออกจากการเลือกตั้ง เพื่อให้เหลือผู้สมัครเพียงหนึ่งเดียวที่มีคะแนนเสียงสูงสุดหรือมีผลคะแนนรวมมากกว่าผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งรายอื่น ๆ

วาระการดำรงตำแหน่งของประธานรัฐสภา

ประธานรัฐสภามีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี เท่ากับอายุของรัฐสภาเว้นแต่จะพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระด้วยเหตุและปัจจัย ดังต่อไปนี้

- ลาออก
- ถึงแก่อนิจกรรม
- พ้นสภาพการเป็นสมาชิกรัฐสภา
- ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง
- พ้นสภาพความเป็นพลเมืองของสาธารณรัฐสิงคโปร์
- เป็นผู้ทุพพลภาพทางจิต
- เป็นบุคคลที่อยู่ในสถานะล้มละลาย
- เป็นบุคคลที่ดำรงตำแหน่งในองค์กรที่แสวงหาผลกำไร
- ไม่สามารถชำระค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งตามที่กฎหมายระบุได้
- ได้รับการพิสูจน์จากศาลของสาธารณรัฐสิงคโปร์ และสหพันธรัฐมาเลเซียว่ากระทำความผิด
- ได้รับสิทธิความเป็นพลเมืองของประเทศอื่นโดยสมัครใจหรือแสดงความจงรักภักดีต่อประเทศอื่น (ยกเว้น ประเทศในเครือจักรภพ และสาธารณรัฐไอร์แลนด์)

๑๒. ถูกตัดสิทธิ เพราะฝ่าฝืนกฎหมายใด ๆ เกี่ยวกับการเลือกตั้งของรัฐสภา
๑๓. ถูกขับออกจากรัฐสภา เนื่องจากมีความประพฤติที่เสื่อมเสีย
๑๔. ละเมิดสิทธิหรือหมิ่นประมาทผู้อื่น

อำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภา

๑. ปฏิบัติหน้าที่แทนประมุขแห่งรัฐ ในกรณีที่ประมุขแห่งรัฐไม่สามารถเข้าร่วมการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งได้
๒. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประมุขฝ่ายนิติบัญญัติร่วมกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
๓. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประมุขฝ่ายนิติบัญญัติในการประชุมองค์กระระหว่างประเทศ
๔. ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานโดยตำแหน่งอันเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการการประจำสภาทุกคณะ ได้แก่ คณะกรรมการการสรรหา คณะกรรมการระเบียบข้อบังคับ คณะกรรมการกิจการรัฐสภา คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ คณะกรรมการว่าด้วยเอกสิทธิ์ของสมาชิกรัฐสภา
๕. ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการประชุมรัฐสภา
 - ๕.๑) การนัดประชุมรัฐสภาตามวาระการประชุม
 - ๕.๒) การกำหนดระเบียบวาระและปรับเปลี่ยนวาระการประชุม
 - ๕.๓) การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของประธานในที่ประชุมรัฐสภา
 - (๑) เปิดประชุม หรือเลื่อนการประชุมในกรณีจำเป็น
 - (๒) เป็นประธานในการประชุมรัฐสภา และควบคุมการประชุมให้ดำเนินไปอย่างเป็นระเบียบ โดยอาศัยข้อบังคับการประชุมตามที่บัญญัติไว้
 - (๓) รับรองว่าผู้เข้าร่วมการประชุมทุกคนจะเคารพและปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ระเบียบ และข้อบังคับ
 - (๔) รักษาไว้ซึ่งความเป็นกลางต่อสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด
 - (๕) วางกฎ ระเบียบ และบังคับใช้ระเบียบในระหว่างการอภิปราย
 - (๖) กำกับดูแลสิทธิการอภิปรายของสมาชิกฯ
 - (๗) กำกับรายชื่อผู้อภิปราย
 - (๘) การให้สิทธิและการถอนสิทธิในการอภิปรายตามที่เห็นสมควร
 - (๙) ควบคุมการอภิปราย และจัดสรรเวลาให้กับผู้อภิปรายแต่ละคน
 - (๑๐) วินิจฉัยเกี่ยวกับกระทู้ถามในระหว่างการอภิปราย
 - (๑๑) ตรวจสอบข้อเท็จจริงของเนื้อหาและเอกสารที่ผู้เข้าร่วมการประชุมใช้ประกอบการอภิปรายในที่ประชุม
๖. มีสิทธิในการงดเว้นหรือลงคะแนนเสียงคัดค้านญัตติต่าง ๆ ได้ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
๗. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของรัฐสภาเพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับองค์กฤษฎีกาและองค์กรภายนอกอื่น ๆ
๘. ให้การรับรองแขกผู้ทรงเกียรติ หรือผู้แทนรัฐสภาจากต่างประเทศระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๙. ตรวจสอบเสียงคัดค้านในที่ประชุม
๑๐. วินิจฉัยการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการกิจการสภา

๑๑. เห็นชอบให้ประกาศเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาให้ประชาชนทราบ

๑๒. เห็นชอบให้ใช้มาตรการลงโทษทางวินัยในกรณีที่เกิดเหตุความไม่สงบในที่ประชุม และยกระดับมาตรการดังกล่าวตามที่เห็นสมควร

๑๓. ตรวจสอบการพิจารณาร่างกฎหมาย และร่างแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย

อำนาจโดยตรงของประธานรัฐสภา ประกอบด้วย

๑. ให้ความเห็นชอบในการสรรหาบุคลากร การมอบหมายหน้าที่ และเห็นชอบให้เลื่อนระดับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ระดับที่สูงขึ้น

๒. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประสานงานกิจการระหว่างประธานรัฐสภา และคณะกรรมการดูแลบริการประชาชน

๓. รับผิดชอบเรื่องความสัมพันธ์กับรัฐสภาต่างประเทศ

๔. รับผิดชอบเรื่องความปลอดภัยภายในรัฐสภา และมีสิทธิโดยชอบตามหน้าที่ที่จะระดมกำลังตำรวจในกรณีที่รัฐสภาเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้น

๕. มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกประธานรัฐสภา

๖. มีสิทธิสอบสวนในกระบวนการขั้นตอนที่ตนเองกำกับดูแล

๗. ควบคุมดูแลกระบวนการผ่านร่างกฎหมายในสภา และส่งมอบสำเนาของร่างกฎหมายดังกล่าวให้แก่สำนักงานประธานาธิบดี เพื่อพิจารณาเสียงส่วนน้อยที่เกิดขึ้นในระหว่างกระบวนการ จากนั้นจึงเสนอรายงานสรุปกระบวนการผ่านร่างกฎหมายนั้น ๆ ให้ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์ลงนามเห็นชอบ

หมายเหตุ ในกรณีที่ประธานรัฐสภาติดภารกิจโดยอยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศ ให้รองประธานรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่แทน

สิทธิประโยชน์ที่ประธานรัฐสภาพึงได้รับ มีดังนี้

๑. ค่าครองชีพ

๒. บ้านพักประจำตำแหน่ง

๓. รถยนต์ประจำตำแหน่ง

๔. เลขานุการ

๕. ที่ปรึกษา

๖. เจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านการต่างประเทศ

๗. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำตัว

๘. เอกสิทธิ์ความคุ้มกันทางการทหาร

ประวัติประธานรัฐสภาคนปัจจุบัน

ชื่อ	นายตัน ชวน จิน (Mr. Tan Chuan-Jin)
ตำแหน่ง	ประธานรัฐสภา คนที่ ๑๐ (ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ - ปัจจุบัน)
เขตเลือกตั้ง	กลุ่มผู้แทน Marine Parade GRC
พรรคการเมือง	พรรคกิจประชาชน (People's Action Party: PAP)
วัน เดือน ปีเกิด	๑๐ มกราคม ๒๕๑๒
สถานภาพ	สมรส มีบุตร ๒ คน

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา - มัธยมศึกษา	Anglo-Chinese School and Raffles Junior College
เศรษฐศาสตร์บัณฑิต	London School of Economics
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การทหาร)	King's College London
ปริญญาโทด้านจัดการภาครัฐ	สถาบันนโยบายสาธารณะลี กวน ยู มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

ประสบการณ์ทำงาน

๙ เมษายน ๒๕๕๘ - ๑๐ กันยายน ๒๕๖๐	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและครอบครัว
๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ - ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
๑ กันยายน ๒๕๕๖ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗	รัฐมนตรีอาวุโสแห่งรัฐของสิงคโปร์ กระทรวงแรงงาน
๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗	รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๖	รัฐมนตรีอาวุโสแห่งรัฐของสิงคโปร์ กระทรวงการพัฒนาแห่งชาติ

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางรัฐสภา

กฎหมายเกี่ยวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางรัฐสภาได้กำหนดข้อยกเว้นการรับผิดชอบตามความผิดในบางกรณี ดังนี้

๑. สมาชิกรัฐสภาไม่ต้องรับโทษตามกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหรือคดีอาญา ทั้งการจับกุม การคุมขัง หรือการจ่ายค่าเสียหายอันเกิดขึ้นโดยการอภิปรายในการประชุมรัฐสภาหรือการประชุมคณะกรรมการ การยื่นญัตติ ให้พิจารณาร่างกฎหมาย การตอบกระทู้ถาม หรืออื่น ๆ ที่ได้อภิปรายในรัฐสภาหรือคณะกรรมการ

๒. สมาชิกรัฐสภาไม่ต้องรับโทษตามกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งและคดีอาญา ทั้งการจับกุม การคุมขัง หรือการจ่ายค่าเสียหายอันเกิดจากผลของการกระทำใด ๆ ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของรัฐสภาหรือประธานรัฐสภา หรือการกระทำใด ๆ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายหรือภายใต้คำสั่งที่ออกโดยรัฐสภา หรือประธานรัฐสภาให้มีผลใช้บังคับ

การคุ้มครองสื่อสิ่งพิมพ์ของรัฐสภา

๑. บุคคลใดถูกฟ้องร้องดำเนินคดีตามกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหรือคดีอาญาเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์เผยแพร่ที่จัดทำขึ้นโดยบุคคลนั้น ๆ หรือลูกจ้างของบุคคลนั้นอันเป็นคำสั่งภายใต้อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา หรือคณะกรรมการ อันได้แก่ รายงานการประชุม หนังสือพิมพ์ วารสาร ทั้งนี้ โจทก์และอัยการได้รับสื่อสิ่งพิมพ์เหล่านี้ตามแต่กรณี ให้บุคคลนั้นทำสำนวนประกอบคำอธิบายถึงเจตนาในการจัดพิมพ์ เป็นลายลักษณ์อักษรชี้แจงต่อศาลภายใน ๒๔ ชั่วโมง และให้ประธานรัฐสภาหรือเลขาธิการ รับรองเป็นลายลักษณ์อักษรถึงรายงาน เอกสาร หรือวารสารที่ถูกดำเนินคดีทางแพ่งหรือคดีอาญาซึ่งได้มีการรับรองให้ดำเนินการเผยแพร่โดยบุคคลนั้น หรือลูกจ้างของบุคคลนั้น หรือภายใต้อำนาจหน้าที่ของหน่วยราชการ สังกัดรัฐสภาหรือคณะกรรมการ

๒. ศาลจะยกเลิกกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหรือคดีอาญาภายหลังจากได้รับหนังสือชี้แจงแสดงเจตนาของการจัดพิมพ์ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น และทุกกระบวนการที่เกี่ยวข้องให้ถือว่าเป็นที่สิ้นสุด

สิ่งพิมพ์เผยแพร่ที่จัดพิมพ์ขึ้นโดยปราศจากเจตนาร้าย

ในกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหรือคดีอาญาใด ๆ ตามประมวลวิธีพิจารณาการตีพิมพ์ข้อความหรือบทความย่อ เอกสาร หรือวารสารใด ๆ ตามความในมาตรการคุ้มครองสื่อสิ่งพิมพ์เผยแพร่ของรัฐสภาข้างต้น หากศาลพิเคราะห์ว่าข้อความหรือบทความย่อดังกล่าวได้ตีพิมพ์โดยสุจริตและปราศจากการมุ่งร้ายต่อบุคคลอื่นอันเป็นการยกประโยชน์ให้จำเลยหรือผู้ถูกกล่าวหา

ทั้งนี้ ยังมีกรณีข้อยกเว้นความผิดเกี่ยวกับการกระทำใด ๆ ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อาทิ กรณีสมาชิกรัฐสภาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่เสมือนเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษาของศาลใด ๆ หรือ ในระหว่างที่สมาชิกรัฐสภาอยู่ระหว่างการประชุมรัฐสภาหรือคณะกรรมการ โดยได้บังคับบุคคลให้เป็นพยานในศาลหรือเป็นพยานในที่ประชุมของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่ง หรือใช้อำนาจหน้าที่ในการเรียกบุคคลอื่นมาเป็นพยาน

เสรีภาพจากการจับกุมตามกระบวนการพิจารณาคดีแพ่ง

สมาชิกรัฐสภาไม่ต้องระวางโทษจับกุม คุมขัง หรือการบุกค้น ในประเด็นที่อาจเข้าข่ายตามกระบวนการพิจารณาคดีแพ่ง ขณะที่บุคคลนั้นเข้าร่วมประชุมในรัฐสภาหรือระหว่างกลับจากการประชุมของรัฐสภา หรือคณะกรรมการ และกระบวนการพิจารณาคดีแพ่งหรือคดีอาญาไม่มีผลบังคับใช้

ในขอบเขตของรัฐสภา หรือระหว่างการประชุมรัฐสภา หรือ ภายในห้องใดห้องหนึ่งของรัฐสภาในขณะที่การประชุมของคณะกรรมการกำลังดำเนินอยู่

การสิ้นสมาชิกภาพ และเอกสิทธิ์ความคุ้มกันของสมาชิกรัฐสภา

ตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามวาระของรัฐสภา หรือเมื่อมีการยุบสภา ในกรณีต่อไปนี้

๑. มีคำสั่งให้ถอนสัญชาติสิงคโปร์
๒. ลาออกจากพรรคการเมืองที่สังกัดอยู่
๓. ทำหนังสือลาออกจากการเป็นสมาชิกรัฐสภาผ่านความเห็นชอบโดยประธานรัฐสภา
๔. ขาดการประชุมรัฐสภาในแต่ละสมัยติดต่อกันเกิน ๒ เดือนหรือขาดการประชุมในคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยรัฐสภาโดยไม่แจ้งเหตุผลหรือไม่ได้รับการอนุมัติเห็นชอบจากประธานรัฐสภา
๕. มีมติของรัฐสภาให้พ้นสมาชิกภาพ
๖. ขาดคุณสมบัติตามความในรัฐธรรมนูญมาตราเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคคลต้องห้ามมิให้สมัครรับเลือกตั้ง

การสิ้นสมาชิกภาพของสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี

๑. สังกัดเป็นสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
 ๒. ได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกรัฐสภาแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
- อย่างไรก็ตาม กรณีที่สมาชิกรัฐสภาสิ้นสมาชิกภาพโดยเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติตามคำสั่งของศาลหรือองค์กรใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถยื่นอุทธรณ์ได้ภายใน ๑๘๐ วัน ทั้งนี้ ยุติการปฏิบัติหน้าที่หรือการลงมติทั้งการประชุมรัฐสภาและคณะกรรมการรัฐสภา แต่สมาชิกภาพยังคงอยู่จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลา ๑๘๐ วัน

หากเป็นที่ประจักษ์ว่าสมาชิกรัฐสภาอยู่ในข่ายบุคคลที่ขาดคุณสมบัติดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมหรือใช้สิทธิลงมติในการพิจารณาเรื่องหนึ่งใดถือว่าบุคคลดังกล่าวได้กระทำความผิดกฎหมายโดยระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์หรือให้พิจารณาปรับตามจำนวนวันที่เข้าประชุมหรือลงมติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปโดยคำตัดสินของศาลฎีกาตามคำสั่งฟ้องของอัยการสูงสุด

บทลงโทษ

การกำหนดบทลงโทษแก่สมาชิกรัฐสภา กรณีที่มีพฤติการณ์ขัดต่อประมวลจริยธรรม หรือเข้าข่ายละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอันใดซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานของรัฐสภา ทั้งนี้ ให้อำนาจแก่ประธานรัฐสภาโดยตรงและมีต้องแจ้งเตือนล่วงหน้าในการออกคำสั่งให้สมาชิกยุติการปฏิบัติหน้าที่รวมถึงการระงับเอกสิทธิ์ทั้งหมดโดยการกำหนดระยะเวลาลงโทษให้เป็นไปตามมติเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภา

นอกจากนั้น การพิจารณาลงโทษสมาชิกรัฐสภาอาจพิจารณาตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะที่เสนอโดยคณะกรรมการเอกสิทธิ์ประจำรัฐสภาและให้รัฐสภาพิจารณาตามความแห่งกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์ ความคุ้มครอง และอำนาจหน้าที่ได้อีกทางหนึ่ง

การประกาศลงโทษ

ให้รัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอญัตติให้สมาชิกยุติการปฏิบัติหน้าที่โดยแจ้งตามคำประกาศของประธานรัฐสภาที่ระบุชื่อสมาชิกผู้กระทำการอันเข้าข่ายละเลยหรือเพิกเฉยต่ออำนาจการบริหารงานของประธานรัฐสภาหรือประธานประจำคณะกรรมการคณะหนึ่ง คณะใดที่เกี่ยวข้อง หรือจงใจขัดขวางการดำเนินงานของรัฐสภาอยู่เป็นเนืองนิตย์โดยการละเมิดข้อบังคับการประชุม ทั้งนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมญัตติการประกาศลงโทษ หรือเลื่อนวาระการพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปก่อน หรือการอภิปรายโต้แย้งญัตติดังกล่าวจะกระทำมิได้และให้รัฐสภาออกเสียงลงมติทันที

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ประกอบไปด้วย การออกกฎหมาย การกำกับดูแลการเงินการคลังของรัฐ และการมีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบถ่วงดุลการทำงานของฝ่ายบริหาร

๑. อำนาจในการตรากฎหมาย
๒. อำนาจในการตั้งกระทู้ถาม
๓. อำนาจในการควบคุมดูแลการใช้งบประมาณแผ่นดิน

ภาพพิธีเปิดการประชุมรัฐสภานัดแรก

นอกจากนั้น รัฐธรรมนูญได้กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่แก่สมาชิกรัฐสภาซึ่งเป็นสมาชิกที่มาจากระบบการแต่งตั้งโดยตรงจากประธานาธิบดี หรือสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้ง (แบบไม่ใช่เขตเลือกตั้ง) ซึ่งเป็นสมาชิก มาจากพรรคฝ่ายค้านที่พลาดที่นั่งในการเลือกตั้งทั่วไปแต่ได้คะแนนสูงตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติกรอบอำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาทั้งสองกลุ่มนี้เหมือนกับสมาชิกรัฐสภาในระบบการเลือกตั้งโดยตรง เว้นแต่รัฐธรรมนูญได้ระงับการใช้สิทธิออกเสียงลงมติในวาระการพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
๒. กฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี
๓. การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ
๔. ญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล
๕. ญัตติถอดถอนประธานาธิบดีออกจากตำแหน่ง

๑. อำนาจในการตรากฎหมาย

หน้าที่หลักประการหนึ่งของรัฐสภา คือ การออกกฎหมาย ซึ่งก่อนที่จะมีการผ่านกฎหมายใด ๆ นั้น จะต้องมีการนำเสนอสู่รัฐสภาในฐานะร่างที่เรียกว่า “ร่างกฎหมาย” โดยปกติแล้วร่างกฎหมายจะเสนอโดยรัฐมนตรีในนามของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม สมาชิกรัฐสภาทุกคนสามารถเสนอร่างกฎหมายได้ ซึ่งเรียกว่า “ร่างกฎหมายส่วนบุคคลของสมาชิก”

กระบวนการนิติบัญญัติ

ร่างกฎหมายทุกฉบับจะต้องผ่านการพิจารณาในรัฐสภาโดยแบ่งเป็น ๓ วาระ และได้รับความเห็นชอบจากประธานาธิบดีเสียก่อนจึงจะใช้บังคับเป็นกฎหมายได้

การพิจารณาฐานะกฎหมายของรัฐสภามีกระบวนการและขั้นตอนการพิจารณารวม ๓ วาระ ประกอบด้วย

วาระที่หนึ่ง เป็นเพียงการนำเสนอร่างกฎหมายอย่างเป็นทางการโดยสมาชิกรัฐสภาที่เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวจะเป็นผู้อ่านชื่อกฎหมายฉบับนั้นโดยไม่มีการอภิปราย และให้วันที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ไว้ โดยต้องให้เสร็จสิ้นภายใน ๗ วันก่อนการพิจารณาวาระที่สอง

วาระที่สอง เป็นการเปิดเวทีให้สมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายหลักการของร่างกฎหมายรวมถึงข้อดีข้อเสีย และพึงให้ผู้เสนอได้อ่านร่างกฎหมายอีกครั้งเมื่อสมาชิกรัฐสภาเห็นว่ากฎหมายที่ถูกนำเสนอขึ้นมานั้น มีคุณประโยชน์แก่ประเทศ สมาชิกรัฐสภาจะลงคะแนนเสียงเพื่อลงมติให้ร่างกฎหมายเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในชั้นของคณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภา หรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่พิจารณากฎหมายนั้นอย่างละเอียดรายมาตราแบบวรรคต่อวรรค หากมีสมาชิกรัฐสภาที่สนับสนุนในหลักการของร่างกฎหมายนั้น แต่ไม่เห็นด้วยกับถ้อยคำในวรรคใดสามารถเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาในวรรคดังกล่าวได้ ในขั้นตอนนี้ เมื่อมีการส่งร่างกฎหมายกลับคืนสู่ที่ประชุมรัฐสภา ร่างกฎหมายจะเข้าสู่การพิจารณาในวาระที่สามต่อไป

วาระที่สาม มีกระบวนการพิจารณาเช่นเดียวกับวาระที่สอง แต่จำกัดให้มีการอภิปรายได้ในภาพรวมเท่านั้นโดยไม่มีการลงเอยในรายละเอียดเนื้อหาเหมือนกับวาระที่สอง หรือหากสมาชิกบางคนเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องของความผิดพลาดในการสะกดถ้อยคำ หรือคำผิดย่อมกระทำได้จากนั้นจะให้สมาชิกรัฐสภา ลงมติว่าจะเห็นชอบกับร่างกฎหมายหรือไม่

ร่างกฎหมายส่วนใหญ่ที่ผ่านโดยรัฐสภามักส่งไปยังสำนักประธานาธิบดีว่าด้วยสิทธิชนกลุ่มน้อย ซึ่งจะวินิจฉัยและพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิทธิชนกลุ่มน้อย และจะมีการทำรายงานตอบกลับไปยังประธานรัฐสภาเพื่อแจ้งให้ทราบว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตราใดมีเจตนารมณ์ในเชิงแบ่งแยกหรือสื่อในลักษณะที่จะกระทบต่อสิทธิชุมชน เชื้อชาติ ศาสนา ใด ๆ หรือไม่ เมื่อสำนักประธานาธิบดีว่าด้วยสิทธิชนกลุ่มน้อยเห็นชอบและประธานาธิบดีลงนามอนุมัติแล้วร่างกฎหมายนั้นจะถูกประกาศในรัฐกิจจานุเบกษาและบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไป

๒. อำนาจในการตั้งกระทู้ถาม

การประชุมสภาในแต่ละครั้งจะมีการกำหนดช่วงเวลาหนึ่งชั่วโมงครึ่งไว้เพื่อการตั้งกระทู้ถาม และให้สมาชิกรัฐสภาถามผ่านไปยังรัฐมนตรีที่ดูแลรับผิดชอบกระทรวงต่าง ๆ ทั้งนี้คำถามที่สมาชิกรัฐสภาถามนั้น ผู้เกี่ยวข้องอาจตอบเป็นหนังสือหรือโดยวาจาย่อมกระทำได้

รัฐสภาสามารถทำให้รัฐบาลเป็นที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินผ่านกระทู้ถาม โดยเปิดกว้างให้สาธารณชนได้ร่วมรับฟังมุมมองและความเห็นที่หลากหลายและใช้วิจารณ์ญาณพิจารณา ตัดสินใจในประเด็นที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองหรือไม่อย่างไร ซึ่งสิ่งนี้ถือเป็นบทบาทสำคัญประการหนึ่งของรัฐสภา

ภาพบรรยากาศของฝ่ายบริหารระหว่างการประชุมรัฐสภา

๓. อำนาจในการควบคุมดูแลการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน

รัฐสภามีอำนาจในการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน โดยการกำหนดให้รัฐบาลต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเป็นรายปีผ่านการแถลงงบประมาณประจำปี โดยปกติจะเกิดขึ้นในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ถึงต้นเดือนมีนาคมของทุกปีก่อนปีงบประมาณใหม่จะเริ่มต้นขึ้นในวันที่ ๑ เมษายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้นำเสนอถ้อยแถลงการณ์เบิกจ่ายงบประมาณโดยจะกล่าวถึงภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางเศรษฐกิจของประเทศในช่วงปีที่ผ่านมารวมทั้งประกาศเกี่ยวกับข้อเสนอหรือแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงมาตรการทางภาษีและแรงจูงใจต่าง ๆ ที่สามารถจะดำเนินการได้ในปีต่อไป พร้อมกันนี้จะมีการยื่นรายงานประกอบการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อขอให้รัฐสภาอนุมัติ โดยระบุรายละเอียดประมาณการค่าใช้จ่ายของรัฐบาลที่กระทรวงต่าง ๆ แจ้งความประสงค์ เพื่อขอใช้จ่ายเงินงบประมาณในปีงบประมาณถัดไป

ในการสรุปถ้อยแถลงงบประมาณของรัฐมนตรี รัฐสภาจะพักการประชุมไม่น้อยกว่า ๗ วัน และเมื่อกลับมาพิจารณาต่อ จะใช้เวลาในการอภิปรายคำแถลงงบประมาณนี้เป็นเวลา ๒ วัน ต่อจากการอภิปรายคำแถลงงบประมาณ จะเป็นการอภิปรายประมาณการค่าใช้จ่าย ซึ่งจะมีการถามรัฐมนตรีถึงนโยบายต่าง ๆ ของกระทรวงที่ตนดูแล ซึ่งในขั้นตอนการอภิปรายนี้จะใช้เวลาตั้งแต่ ๗ – ๑๐ วัน จากนั้นจะมีการเสนอ “ร่างรัฐบัญญัติจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม” ร่างกฎหมายฉบับนี้จะให้อำนาจรัฐบาลในการนำเงินออกจากกองทุนเพื่อความมั่งคั่งและพัฒนาในจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของบริการสาธารณะต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในประมาณการค่าใช้จ่าย

การประชุมสมาชิกรัฐสภา

การเรียกประชุมสมาชิกรัฐสภาพึงกระทำได้ตามวันเวลาที่กำหนด หากเกิดกรณีจำเป็นต้องเลื่อนการประชุมหรือการเรียกประชุมที่นอกเหนือจากวันที่ระบุไว้ ให้การเรียกประชุมนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของประธานรัฐสภา

ภาพบรรยากาศการประชุมสมาชิกรัฐสภา

การประชุมรัฐสภาจะเริ่มต้นตั้งแต่เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา โดยในครึ่งชั่วโมงแรกจะเปิดโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาได้มีการตั้งกระทู้ถาม ซึ่งในขณะที่มีการตั้งคำถามจะมีการจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้ หากกระทู้ถามใดมีความสำคัญแต่เกินกรอบเวลาที่กำหนดไว้ ให้มีการตอบกระทู้ถามดังกล่าวลงในรัฐกิจจานุเบกษาหรือเลื่อนการตั้งกระทู้ถามในวันถัดไป ทั้งนี้ ต้องแจ้งระเบียบวาระการประชุมแก่สมาชิกรัฐสภารับทราบล่วงหน้าเพื่อให้สมาชิกที่เกี่ยวข้องเตรียมตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี หรือหากสมาชิกบางคนต้องการเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐบัญญัติ หรือมีประเด็นที่สมาชิกรัฐสภาต้องการหารือและอภิปรายในการประชุมรัฐสภาครั้งต่อไป

ภายหลังจากที่มีการตั้งกระทู้ถาม รัฐสภาจะเปิดโอกาสให้คณะรัฐมนตรีได้อธิบายและตอบข้อซักถามหากรัฐบัญญัตินั้นรัฐบาลเป็นผู้เสนอโดยให้รัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นอธิบายหลักการและเหตุผลในเบื้องต้น นอกจากนี้สมาชิกรัฐสภาคนอื่น ๆ สามารถที่จะเสนอร่างรัฐบัญญัติต่อที่ประชุมรัฐสภาได้เช่นเดียวกัน ซึ่งเรียกว่าร่างรัฐบัญญัติส่วนบุคคล

รัฐสภาจะดำเนินการประชุมเรียงตามระเบียบวาระและญัตติที่บรรจุไว้โดยที่รัฐสภาจะดำเนินการพิจารณาบททวนร่างกฎหมายก่อนบรรจุเข้าสู่อการพิจารณาในวาระที่สองและสาม ส่วนขั้นตอนของการอภิปรายญัตติขึ้นอยู่กับมติของสมาชิกรัฐสภา

องค์ประชุม

รัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกรัฐสภาเข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของสมาชิกรัฐสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุมได้

ภาพบรรยากาศในวันพิธีเปิดการประชุมรัฐสภานัดแรก

การยื่นญัตติ

ญัตติหมายถึงข้อเสนอใด ๆ ที่เสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาดำเนินการลงมติหรือเป็นข้อเสนอเพื่อขอความเห็นจากที่ประชุมในเรื่องหนึ่งเรื่องใด โดยผู้เสนอญัตติต้องดำเนินการแจ้งต่อรัฐสภาล่วงหน้าอย่างน้อยสองวันหากผู้เสนอเป็นรัฐมนตรี และหนึ่งสัปดาห์หากเป็นญัตติที่เสนอโดยสมาชิกรัฐสภาทั่วไป

นอกจากนั้น ให้ทุกญัตติที่ผู้เสนอเป็นสมาชิกรัฐสภาต้องมีผู้รับรองอย่างน้อยหนึ่งคน โดยก่อนการอภิปรายให้สมาชิกที่เสนอญัตติอธิบายถึงหลักการ เหตุผล และวัตถุประสงค์ในการเสนอญัตติดังกล่าว และให้ประธานรัฐสภากล่าวเป็นถ้อยแถลงในรูปของคำถามปลายเปิดเพื่ออนุญาตให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายในญัตติดังกล่าว หลังจากเสร็จสิ้นการอภิปรายแล้วให้ผู้เสนอญัตติกล่าวตอบในประเด็นที่สมาชิกสงสัยหรือเกี่ยวข้อง จากนั้น ถึงขั้นตอนการพิจารณาเพื่อลงมติว่าจะให้ปฏิบัติตามญัตติดังกล่าวทั้งหมด หรือควรแก้ไขเพิ่มเติม หรือพิจารณาลงมติให้ญัตตินั้นตกไป

ญัตติแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. **ญัตติหลัก** หมายถึง ข้อเสนอใด ๆ ที่มีประเด็นเฉพาะและมีการยกอ้างอิงโดยมุ่งหวังเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาลงมติหรือขอความเห็นของสมาชิกรัฐสภา โดยปกติญัตติประเภทนี้ ผู้เสนอต้องแจ้งล่วงหน้าและจะได้สิทธิในการอธิบายความเห็นเพิ่มเติมหลังการอภิปรายของผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒. **ญัตติรอง** หมายถึง ข้อเสนอหรือความเห็นใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับญัตติหลักซึ่งโดยปกติรัฐสภาต้องดำเนินการอยู่แล้ว ดังนั้นผู้เสนอญัตติประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องแจ้งก่อนล่วงหน้ารวมทั้งไม่ได้สิทธิในการอธิบายเหตุผลเพิ่มเติม หรือโต้แย้งหลังการอภิปรายของผู้ที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญได้บัญญัติเกี่ยวกับการเสนอญัตติ/กระทู้ถาม โดยให้ถือว่าทุกญัตติ/กระทู้ที่เสนอเพื่ออภิปราย ในรัฐสภาผ่านความเห็นชอบโดยการลงมติด้วยคะแนนเสียงข้างมากของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ หากมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ถือว่าตกไป

การลงมติ

รัฐสภาต้องผ่านความเห็นชอบโดยการลงมติด้วยเสียงข้างมากของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ กรณีที่ประธานรัฐสภาได้รับการแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่สมาชิกรัฐสภา การออกเสียงลงคะแนนจะกระทำมิได้ ทั้งนี้ ให้ยึดตามความแห่งกฎหมายซึ่งโดยปกติให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งประธาน ไม่ว่าจะในฐานะประธานรัฐสภาหรือบุคคลอื่นสามารถออกเสียงลงคะแนนได้ เว้นแต่การลงคะแนนเสียงชี้ขาด

การลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล

สมาชิกทุกคนมีสิทธิยื่นญัตติเพื่อขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีได้ โดยการลงมติไม่ไว้วางใจฝ่ายบริหารนั้นต้องใช้คะแนนเสียงข้างมากจากสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งเท่าที่มีอยู่

การลงมติไว้วางใจ

รัฐบาลสามารถยื่นญัตติต่อรัฐสภาเพื่อขอเปิดอภิปรายไว้วางใจในประเด็นสำคัญซึ่งถือเป็นวิกฤตของประเทศ โดยรัฐบาลต้องการแสดงออกถึงความโปร่งใสในการบริหารประเทศและต้องการเสียงสนับสนุนจากรัฐสภา ทั้งนี้รัฐบาลผ่านการลงมติไว้วางใจด้วยคะแนนเสียงข้างมากจากสมาชิกรัฐสภาที่มาจากการเลือกตั้งเท่าที่มีอยู่

แผนผังห้องประชุมรัฐสภา

คณะกรรมการการประจํารัฐสภา

คณะกรรมการสามัญ

คณะกรรมการการสามัญประจํารัฐสภาสาธารณรัฐสิงคโปร์มี ๗ คณะ ประกอบด้วย

๑. คณะกรรมการสรรหา
๒. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
๓. คณะกรรมการงบประมาณ
๔. คณะกรรมการกิจการสภา
๕. คณะกรรมการบัญชีทรัพย์สิน
๖. คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์
๗. คณะกรรมการข้อบังคับการประชุม

คณะกรรมการชุดอื่น ๆ

นอกเหนือจากคณะกรรมการสามัญประจํารัฐสภาแล้ว ในบางโอกาสจะมีการเสนอญัตติเพื่อให้รัฐสภาเห็นชอบการตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาญัตติหรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง

การตั้งคณะกรรมการส่วนใหญ่จะตั้งขึ้นเพื่ออภิปรายประเด็นหรือรายละเอียดตามความแห่งรัฐบัญญัติว่าด้วยเรื่องส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน อาทิ รัฐบัญญัติภาษีสินค้าและการบริการ รัฐบัญญัติค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา และรัฐบัญญัติแสดงเจตนาล่วงหน้าเพื่อกำหนดวิธีการดูแลรักษาทางการแพทย์

คณะกรรมการพิจารณาญัตติมีอำนาจคล้ายกับคณะกรรมการสามัญประจํารัฐสภา บางคณะ กล่าวคือสามารถเรียกพยานเพื่อมาให้ข้อมูล ส่งข้อมูลหรือบันทึกที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้คณะกรรมการอาจใช้วิธีการพิจารณาแบบลับหรือเปิดเผยให้สาธารณชนทราบย่อมกระทำได้ และหากมีประเด็นต้องอภิปรายให้ ถือเสียงข้างมากเป็นที่สุด จากนั้นให้รายงานผลการพิจารณากลับไปยังสภาผู้แทนราษฎร

นอกจากนั้น รัฐธรรมนูญยังได้กำหนดให้รัฐสภาลงมติเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญเป็นกรณีพิเศษเพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองการเสนอชื่อบุคคลดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาแบบแต่งตั้ง โดยตรงจากประธานาธิบดีแทนชุดที่หมดวาระลงระหว่างสมัยประชุมรัฐสภา โดยให้คณะกรรมการวิสามัญชุดดังกล่าวรับรองการเสนอรายชื่อที่เสนอโดยประชาชนเพื่อพิจารณาสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเสนอให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาต่อไป ทั้งนี้คณะกรรมการย่อมเสนอรายชื่อบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาในส่วนที่ประธานาธิบดีแต่งตั้งโดยตรงได้ไม่เกิน ๙ คน

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐสภาและภารกิจทั้งหมดที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการดำเนินงานและการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เป็นหน่วยงานที่สามารถดำเนินการกิจการทำงานภายใต้คณะกรรมการ สภาที่ปรึกษาประธานาธิบดี เพื่อการเรียกร้องสิทธิของชนกลุ่มน้อยสมัยซาร์รัฐสภาอาเซียน

เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงานของรัฐสภา หน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภาในฐานะ

เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและผู้อนุมัติในการเบิกจ่ายงบประมาณ เลขาธิการ จะมีรองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการอาวุโส และผู้ช่วยเลขาธิการคอยสนับสนุนการทำงาน เลขาธิการรัฐสภาเป็นผู้รับผิดชอบประจำในการบริหารจัดการหน่วยงานต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้สังกัดของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ทั้งสำนักเลขาธิการรัฐสภา สำนักรายงานการประชุม สำนักบริการด้านภาษา สำนักรักษาความปลอดภัย สำนักอำนาจการ สำนักอาคารและสถานที่ สำนักวิชาการและประชาสัมพันธ์ สำนักห้องสมุดและการวิจัย และสำนักระบบคอมพิวเตอร์สารสนเทศ โดยหน่วยงานดังกล่าวทำหน้าที่ในการสนับสนุนภารกิจของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาซึ่งมีบทบาทในการให้บริการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานของรัฐสภา

โครงสร้างการบริหารงานภายใน มีดังนี้

๑. สำนักเลขาธิการรัฐสภา
๒. สำนักรายงานการประชุม
๓. สำนักบริการด้านภาษา
๔. สำนักรักษาความปลอดภัย
๕. สำนักอำนาจการ
๖. สำนักอาคารสถานที่
๗. สำนักวิชาการและประชาสัมพันธ์
๘. สำนักห้องสมุดและการวิจัย
๙. สำนักระบบคอมพิวเตอร์สารสนเทศ

๑. สำนักเลขาธิการรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภามีรูปแบบเดียวกันกับรัฐสภาของอังกฤษยุคกลาง เนื่องจากในอดีตสมาชิกรัฐสภาส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ทำให้เลขาธิการต้องดำเนินการหลักในการอ่านวาระการประชุมหรือการแจ้งคำประกาศต่าง ๆ ก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่การประชุมรัฐสภา

เลขาธิการรัฐสภาจะเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีรองเลขาธิการรัฐสภา ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภาที่ปรึกษาเลขาธิการรัฐสภาทำหน้าที่ในการสนับสนุนภารกิจต่าง ๆ ซึ่งเลขาธิการฯ เป็นผู้ให้บริการคำปรึกษาแก่ประธานรัฐสภา ประธานคณะกรรมการ และการพิจารณากระบวนการตรากฎหมาย โดยเลขาธิการรัฐสภาจะนั่งประจำโต๊ะด้านหน้าของประธานรัฐสภา ซึ่งจะคอยให้คำแนะนำแก่ประธานรัฐสภาในระหว่างที่มีการประชุม

เลขาธิการรัฐสภามีภารกิจด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการให้คำปรึกษา เช่น เก็บรักษาบันทึกการประชุมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการประชุมรัฐสภา การเลือกตั้งคณะกรรมการ การพิจารณาร่างรัฐบัญญัติรวมทั้ง การตั้งกระทู้ถาม การตอบกระทู้ถาม การเสนอญัตติ การยื่นคำร้องและเอกสารต่าง ๆ ในกระบวนการดำเนินงานของรัฐสภาที่สอดคล้องกับระเบียบวาระการประชุมของรัฐสภา นอกจากนั้น เลขาธิการรัฐสภาจะทำหน้าที่ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานกับรัฐสภาระหว่างประเทศและเป็นเลขานุการของคณะผู้แทนสมาชิกรัฐสภาในโอกาสเข้าร่วมการประชุมในเวทีระหว่างประเทศ

๒. สำนักรายงานการประชุม

สำนักรายงานการประชุมจะบันทึกคำกล่าวในที่ประชุมรัฐสภาทั้งหมดไว้คำต่อคำ พร้อมกันนี้ยังมีผู้สื่อข่าวรัฐสภาทำหน้าที่เผยแพร่ขั้นตอนการดำเนินงานในที่ประชุมรัฐสภาอย่างเป็นทางการซึ่งเรียกว่า “รายงานข่าวรัฐสภาสิงคโปร์” หรือ “รายงานการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา”

ที่นั่งของสมาชิกรัฐสภาทุกคน ผู้รายงานจะทำการคัดลอกสำเนาในการอภิปรายทั้งหมด ซึ่งร่างหรือสำเนาฉบับแรกของรายงานการอภิปรายจะถูกส่งไปยังสมาชิกรัฐสภาทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อทำการตรวจสอบ การแก้ไขใด ๆ ในร่างรายงานการอภิปรายต้องส่งกลับไปยังหัวหน้าผู้รายงานและบรรณาธิการภายใน ๗๒ ชั่วโมงนับตั้งแต่เวลาที่ได้ส่งไป สำเนาสุดท้ายจะพิมพ์เป็นรายงานอย่างเป็นทางการโดยจัดทำลงในแผ่นซีดีรอมเผยแพร่อย่างเป็นทางการซึ่งจะประกอบด้วย ๑๕ และ ๑๘ ประเด็นของรายงาน

สำนักรายงานการประชุมยังมีหน้าที่ในการผลิตรายงานการประชุมในด้านต่าง ๆ อีก เช่น การประชุมคณะกรรมการ และเตรียมการจดบันทึกในการประชุมระหว่างสมาชิกรัฐสภา และคณะผู้แทนที่เชิญมาเข้าร่วมประชุม

๓. สำนักบริการด้านภาษา

สำนักบริการด้านภาษาให้บริการงานล่ามฉับพลันโดยการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษามลายู ภาษาจีนกลาง และภาษาทมิฬ และแปลกลับมาเป็นภาษาดังกวางข้างต้น ซึ่งสมาชิกรัฐสภา และประชาชนผู้เข้าร่วมรับฟังการอภิปรายสามารถรับฟังเสียงได้ โดยใช้หูฟังที่ติดตั้งอยู่แต่ละเก้าอี้ทั้ง ๔ ภาษา

ภารกิจของสำนักบริการด้านภาษามักจะมีความท้าทายเป็นอย่างมาก ดังนั้น เจ้าหน้าที่ทุกคนจะต้องมีทักษะการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม สามารถวิเคราะห์เรื่องที่หยิบยกมาอภิปรายด้วยความรอบรู้และความเข้าใจอย่างกว้างขวาง

๔. สำนักรักษาความปลอดภัย

สำนักรักษาความปลอดภัยประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักรักษาความปลอดภัย ผู้บัญชาการตำรวจรัฐสภาและรองผู้บัญชาการตำรวจรัฐสภา ซึ่งผู้อำนวยการสำนักรักษาความปลอดภัยทำหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัย และมีอำนาจสั่งการภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โดยมีผู้ใต้บังคับบัญชาคือผู้บัญชาการฯ รองผู้บัญชาการตำรวจรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภาทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงาน

ภารกิจอื่นนอกเหนือจากการดำเนินงานในเรื่องของการรักษาความปลอดภัยและการดำเนินการสั่งการภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ผู้บัญชาการฯ รองผู้บัญชาการตำรวจรัฐสภา มีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาโดยภารกิจหนึ่งคือพิธีการเปิดประชุมรัฐสภาซึ่งมีประธานรัฐสภา เลขาธิการรัฐสภา ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา และบุคคลสำคัญในวงงานรัฐสภาเข้าร่วม ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจรัฐสภาจะเป็นผู้นำในขบวนพิธีการเปิดสมัยประชุมรัฐสภาด้วยการถือคทา ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจในการทำหน้าที่ของประธานรัฐสภา

นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจรัฐสภา มีอำนาจในการดำเนินการจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิดภายในรัฐสภา

๕. สำนักบริหารงานกลาง

สำนักบริหารงานกลางมีหน้าที่ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับบุคลากร และสนับสนุนทางด้านการเงินการคลังให้แก่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภา

สำนักบริหารงานกลางมีหน้าที่ในการสนับสนุนงบประมาณให้แก่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภา โดยดำเนินการเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีของสำนักงานฯ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งสำนักงานเลขาธิการรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการร้องขอเพื่อให้เบิกจ่ายงบประมาณโดยผ่านการตรวจสอบจากหน่วยงานภายใน นอกจากนี้มีหน้าที่ในการเตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เพียงพอสอดคล้องกับการบริหารจัดการทางด้านทรัพยากร

นอกจากนั้น ยังมีหน้าที่ในการบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำบันทึกให้เป็นไปอย่างถูกต้อง การบำรุงรักษาหอทะเบียนและรวบรวม จัดเก็บข้อมูลแบบถาวร การจัดส่งสิ่งของ ของขวัญ ตลอดจน บัตรโดยสารเครื่องบินให้แก่สมาชิกรัฐสภา และการให้บริการในระหว่างการประชุม คณะกรรมการ คณะผู้แทนสมาชิกรัฐสภา รวมทั้งการจัดเตรียมห้องประชุม

๖. สำนักอาคารสถานที่

สำนักอาคารสถานที่ มีหน้าที่ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและกำกับดูแลอาคารสถานที่ของรัฐสภา โดยรับผิดชอบในการควบคุมการให้บริการอาคารทั้งหมดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของรัฐสภา ตลอดจนวิธีการและความรับผิดชอบในการปรับปรุงหรือดำเนินโครงการเพื่อให้เกิดการยกระดับและปรับปรุงแก้ไขให้สามารถดำเนินการตามแผนงานได้อย่างครอบคลุม รวมทั้งการอำนวยความสะดวกและการบริการอาหารว่างให้แก่สมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ในระหว่างที่มีการประชุม

๗. สำนักวิชาการและประชาสัมพันธ์

สำนักวิชาการและประชาสัมพันธ์มีหน้าที่ในการสนับสนุนข้อมูลทางด้านวิชาการให้แก่รัฐสภา ให้มีความทันสมัยและเข้าถึงได้สะดวก ในขณะเดียวกันข้อมูลยังเอื้อแก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่สนใจ นอกจากนี้ ยังได้พัฒนาแนวทางการเผยแพร่ความรู้ผ่านช่องทางการศึกษาให้แก่นักเรียนและประชาชนทั่วไปเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยและบทบาทของสมาชิกรัฐสภา รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานของรัฐสภา นอกจากนี้สำนักฯ ยังมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เพื่อกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้

๘. สำนักห้องสมุดและการวิจัย

ห้องสมุดของรัฐสภาทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมและพัฒนาทางด้านเอกสารอ้างอิง รวมทั้งการให้บริการเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการให้แก่สมาชิกรัฐสภาและผู้ช่วยสมาชิกรัฐสภา รวมทั้งบุคลากรของสำนักงาน โดยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีเจ้าหน้าที่เพียง ๓๒ คนเท่านั้น แต่ในขณะนี้ มีบรรณารักษ์ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบสารสนเทศเพิ่มขึ้นมาก ทำให้ข้อมูลทางวิชาการมีความหลากหลายเป็นที่ต้องการของสมาชิกรัฐสภาในปัจจุบัน

ห้องสมุดได้เก็บรวบรวมหนังสือไว้จำนวนกว่า ๒๐,๐๐๐ เล่ม วารสาร สิ่งตีพิมพ์และเอกสารเผยแพร่ของรัฐสภา การออกกฎหมาย และหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ที่ถูกตัดออกมาเก็บรวบรวมไว้ ซึ่งเป็นข่าวสั้นและมีความถูกต้องแม่นยำเพื่อสนับสนุนการวิจัยให้มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน

นอกจากนี้ ห้องสมุดยังมีการติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยเพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมทั้งข้อมูลจากสำนักข่าวรอยเตอร์ เครือข่ายข้อมูลข่าวจาก Newslink และ Statlink ตลอดจนข้อมูลออนไลน์ด้านกฎหมายผ่านระบบปฏิบัติการ Lexis-Nexis

๙. สำนักระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์

สำนักระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์มีหน้าที่รับผิดชอบและจัดการระบบคอมพิวเตอร์ของรัฐสภา ประกอบด้วย ๕ กลุ่มงาน เพื่อให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์การพัฒนาระบบข้อมูล

นอกจากนั้น สำนักระบบข้อมูลคอมพิวเตอร์ยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำแก่รัฐสภาในการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ตามแผนการดำเนินงาน รวมทั้งการจัดการ และการพัฒนาระบบซอฟต์แวร์ประยุกต์ (Application Software) ตลอดจนการจัดการ และการพัฒนาระบบปฏิบัติการอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ระบบที่เหมาะสม

ข้อมูลอ้างอิง

- <http://www.parliament.gov.sg/>
- <https://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=610663&file=l15.pdf&download=1>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Constituencies_of_Singapore
- https://en.wikipedia.org/wiki/Parliament_of_Singapore
- สำนักภาษาต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. *การศึกษาโครงสร้างรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์*. ๒๕๕๕. กรุงเทพมหานคร.
- <http://www.ipu.org/parline-e/parlinesearch.asp>

ที่ปรึกษา

นายอภิชาติ อ่อนสร้อย

ผู้อำนวยการสำนักภาษาต่างประเทศ

คณะผู้จัดทำ

๑. นางอัญธิกา รุ่งเรือง

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานภาษาอังกฤษ

๒. นางวรวิมล รัตนมาลี

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานภาษาฝรั่งเศส รัสเซีย และอิตาลี

๓. นางสาวสรวงนก สระบัว

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริหารทั่วไป

๔. นายจรงค์ กลับชนะ

นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ

สำนักภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๑๑๑๑ ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี

เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๐๖

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๐๓